

62 . Cioroiu Nou | Comuna: Cioroiași | Județ: Dolj | Punct: Cetate | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 71849.02

Perioade: Antichitate

Epoci: Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie

Tipuri sit: locuire militară, amenajare/construcție

Categorii sit: Apărare (construcții defensive)

Autori: Dorel Bondoc

Instituții: Muzeul Olteniei, Craiova

Raport

Fortificația romană de la Cioroiu Nou, punctul Cetate, reprezintă unul dintre cele mai importante monumente arheologice de pe teritoriul județului Dolj. Ca atare, și în anul 2005 au fost întreprinse săpături arheologice în acest punct, cu fonduri puse la dispoziție de MO Craiova.

Fortificația are dimensiuni apreciabile (240 x 135 m) și a fost prevăzută cu două șanțuri de apărare, bermă și val de pământ¹. În perimetrul fortificației de la Cioroiu Nou a funcționat o statio, prin urmare un post militar roman asigurat de militari ai legiunii VII Claudia. Faptul este atestat de o inscripție² și de mai multe cărămizi ștampilate³.

Săpăturile arheologice din 2005 s-au concentrat în sectorul în care bănuiesc a se fi aflat postul militar mai sus menționat, și anume în colțul de NV al fortificației. Concret au fost săpate două secțiuni: S1/2005 și S2/2005, ambele orientate E-V.

S1/2005

Dimensiunile secțiunii: 20 x 2 m. Capătul de V al secțiunii a suprapus parțial berma șanțului (fossa) surprins în campania din anul 2004⁴. De precizat că sistemul de fortificare alcătuit din fossa, bermă și vallum, pare să reprezinte ultima amenajare romană din acest sector (colțul de NV) al fortificației. Cercetările mai vechi au precizat datarea fortificării platoului la mijlocul sec. III, după invazia carpilor din anul 2475.

Stratul vegetal are o grosime de 0,30 m, succedat de un nivel de culoare vânătă-gălbuie, de aceeași grosime. Sub acesta, așadar la -0,60 m, se găsește o platformă groasă de 0,30 m, care conține o mare cantitate de țigle și olane sparte cu puternice urme de arsură, de unde concluzia că este vorba despre un acoperiș aparținând unui edificiu distrus în mod violent. Sub acest nivel, se găsește un altul, în care am aflat o țiglă fragmentară cu ștampila de acum binecunoscută a producătorului ceramic Ambiurus⁶.

În c. 4, la 0,50 m adâncime am descoperit o formațiune de țigle și cărămizi sparte, amenajate sub forma unui „zid” orientat N-S, dispus pe o lentilă de lut galben. Am folosit ghilimelele, deoarece nu este vorba despre un murus în adevăratul sens al cuvântului; ce-i drept, s-a păstrat numai partea sa inferioară, restul fiind demantelat. Foarte interesant este faptul că așa zisul „zid” suprapune nivelul de incendiere de care am vorbit anterior, contextul stratigrafic indicându-l contemporan cu sistemul de fortificare fossa-bermă-vallum. Sub lentila de lut galben menționată mai sus, la -0,75 m am depistat un complex de formă ovală (d.min.-0,35 m), cu pereții lutuiți și arși, dar fără inventar; acesta poate fi identificat drept un cuptor menajer sau un spațiu de depozitare a alimentelor, așa cum am mai descoperit și în anul 2002⁷.

C. 5-6, la -0,60 m adâncime, conțin un nivel fragmentar de cărămizi (un singur rând), dispuse arcuit, cu frontul spre SE. Ar putea fi vorba despre temelia unui zid sau despre o podea. Deocamdată nu-mi este clar raportul stratigrafic dintre această amenajare și cea anterioară.

În c. 7-8, am aflat doi din pereții unei clădiri (locuințe?), realizați din chirpic și cărămizi lipite cu lut.

Pentru a depista măcar un capăt al său, prin urmare un al treilea perete, la S de S1/2005, la o distanță de 0,50 m, am deschis o cas. (C1/2005) de 4 x 1 m. Din păcate, nu am depistat acest perete, locuința fiind mai lungă decât am presupus eu. Însă interiorul său a prezentat un bogat material arheologic: un unguentarium de bronz, o figurină a zeului Mercurius, o monedă de argint de la Septimius Severus, o alta de bronz de la Marcus Aurelius, o fibulă de tip Aucissa și o alta în formă de T, precum și o mare cantitate de ceramică romană, parțial pictată. Interiorul locuinței, la -0,90 m adâncime, este puternic ars, fapt ce denotă un puternic incendiu care a și distrus-o. Un alt amănunt important este acela că pe latura sa de V am aflat un „depozit” de resturi osteologice animale între care un maxilar de porc; împreună cu acestea erau amestecate fragmente ceramice și un vârf de spadă. Complexul din urmă ar putea fi cel mai probabil o groapă menajeră.

S2/2005

Dimensiunile secțiunii: 10 x 2 m. A fost trasată pentru a verifica continuitatea spre S a clădirii cu absidă și hypocaustum, descoperită în campaniile din anii 2000-20018. Practic am dezvelit întreaga absidă, al cărei diametru măsoară 5,07 m. Din săpătură a fost recoltat un bogat material ceramic databil în prima jumătate a sec. III, precum și fragmente din materialul calcaros cu care era placată clădirea.

Note:

1. Tudor 1962, p. 547-553; Petculescu, Oberlander-Târnoveanu, Bondoc 2002, p. 104-105; Bondoc 2005, p. 126-127.
2. IDR, II, 141, cu bibliografia; Bondoc 2004, p. 9-11, nr. 5; Petolescu 2005, p. 76-77, nr. 99.
3. D. Bondoc, p. 117-121; Bondoc 2001, p. 177-182; Petolescu 2005, p. 77, nr. 100.
4. Bondoc 2005, p. 126-127.
5. Tudor 1962; p. 552; Tudor, Diaconescu, Popilian 1967, p. 604.
6. Petculescu, Bondoc, Bălțeanu, Răduță 2003, p. 89; Petolescu 2005, p. 77, nr. 101.
7. Petculescu, Bondoc, Bălțeanu, Răduță 2003, p. 89.
8. Petculescu, Bondoc 2001, p. 69-70; Petculescu, Oberlander-Târnoveanu, Bondoc 2002, p. 104-105.

Note

- D. Bondoc, Un detașament din legiunea VII Claudia la Cioroiul Nou, jud. Dolj, SCIVA 51, 1+2, 2000, p. 117-121.
- D. Bondoc, A Detachment of Legio VII Claudia at Cioroiul Nou (Dolj County, Romania), Die Archäologie und Geschichte der Region des Eisernen Tores zwischen 106-275 N. Chr., Kolloquium in Drobeta-Turnu Severin (1.-4. Oktober 2000). Rumänisch-Jugoslawische Kommission für die Erforschung der Region des Eisernen Tores -Archäologische Abteilung- IV, București 2001, p. 177-182.
- D. Bondoc, Inscriptii și piese sculpturale romane. Muzeul Olteniei Craiova/Roman inscriptions and sculptural pieces. The Museum of Oltenia, Craiova 2004.
- D. Bondoc, CCA 2005, p. 126-127.
- L. Petculescu, E. Oberlander-Târnoveanu, D. Bondoc, CCA 2002, p. 104-105.
- L. Petculescu, D. Bondoc, D. Bălțeanu, S. Răduță, CCA 2003, p. 88-89.
- C.C. Petolescu, Inscriptii latine din Dacia, București 2005.
- D. Tudor, Săpăturile arheologice de la Cioroiul Nou, MCA 8, 1962, p. 547-553.
- D. Tudor, I. Diaconescu, Gh. Popilian, Șantierul arheologic Cioroiul Nou (1960-1961), Apulum 6, 1967, p. 593-605.

[Raportul 5099 din cronica.cimec.ro](#)
[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
